

середині такого цирку було місце висипане піском, що називалося „ареною“.

Борії, що мусіли своєю смертю розвеселити богачів, яким кучилося називалися „глядіаторами“ або борцями на мечі (від латинського слова *gladius*, що означає меч).

Коли рапенний глядіатор, упав на землю, звертав свій благаючий зір до народу і йому або даровано життя, або добивано на місці, відповідно до знаку, який наріз давав.

Римляни пристрасно любили подібні видовища, на яких кров лилася ріками. Тому вибирали вони на глядіаторів лише сильних і хоробрих рабів, яких в окремих школах учили боротися і зручно володіти зброєю.

Всі ті гноблення і жорстокості розярили бідних рабів і вони рішили відомстити зненавдженням Римлянам, та вибороти собі волю.

Провідником їх став глядіатор, Спартак, що своєю хоробрістю і краснорічивістю спричинив те, що його товариші підняли зброю проти гнобителів. Раби рішили, що краще пролити кров за свою волю, як для потіхи гордих богачів.
